

มาตรฐานพืชอาหารสัตว์แห่ง[†] กองอาหารสัตว์

เอกสารคำแนะนำ

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ISBN 974-682-150-4

มาตรฐานพิชอาหารสัตว์แห้ง กองอาหารสัตว์

ลิขสิทธิ์

กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

www.dld.go.th

จัดพิมพ์โดย

กลุ่มเผยแพร่และประชาสัมพันธ์

สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และด้วยเทคโนโลยี กรมปศุสัตว์
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0-2653-4493, 0-2653-4444 ค่อ 2431

โทรสาร 0-2653-4934

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ทั่วไป บุนเด็น จำกัด

79 ถนนงามวงศ์วาน แขวงคลองเตย เขตดุรุจักร กรุงเทพฯ 10900

พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2547 จำนวน 10,000 เล่ม

ผู้เรียบเรียง

นางสาววารุณี พานิชผล

ดร.ชาญแสง ไฝ่แก้ว

ดร.สมคิด พรหมนา

นายไสวภรณ์ ชินเวโรจน์

นางสาวจันทกานต์ อรุณันท์

นายวิโรจน์ ฤทธิฤทธิ์

นางสาววรรณยา อ่างทอง

กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์

โทร. 0-2967-9748, 0-2653-4491

คำนำ

การผลิตสัตว์ที่มีประสิทธิภาพดีนั้นมอกจากจะขึ้นอยู่กับพันธุ์สัตว์ แล้วปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่งคืออาหารสัตว์ เมื่อสัตว์ได้รับอาหารที่มีคุณภาพดีจะทำให้สัตว์กินอาหารได้มาก (Dry matter intake) ไม่ก่อให้เกิดความผิดปกติในระบบการย่อยอาหารและให้ผลผลิตสูง แต่ถ้าสัตว์ได้รับอาหารที่มีคุณภาพดีนักจากจะให้ผลผลิตต่ำแล้ว ยังทำให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ และเป็นการเพิ่มต้นทุนการผลิตอีกด้วย ในปัจจุบันนี้เรื่องคุณภาพของผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ มีการกำหนดมาตรฐานเพื่อเป็นตัวควบคุม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพดี และสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ในการที่มีปัญหาระบุคุณภาพ

ในเรื่องของเสบียงสัตว์ กองอาหารสัตว์เป็นหน่วยงานสำคัญของกรมปศุสัตว์ที่ทำหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพ และรับผิดชอบด้านการวิจัย พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตเสบียงสัตว์สู่เกษตรกรและดำเนินการผลิตเสบียงสัตว์สนับสนุนให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์รายในประเทศ ได้ระหว่างนั้ก ถึงความสำคัญของคุณภาพเสบียงสัตว์จึงได้จัดทำมาตรฐานการผลิตเสบียงสัตว์ ทั้งการผลิตที่ซแห้งและพิชหมัก โดยได้กำหนดมาตรฐานด้านคุณภาพของเสบียงสัตว์ทั้งทางกายภาพและทางเคมีให้คำแนะนำในการทำเสบียงสัตว์คุณภาพดี ซึ่งแต่การเลือกหันตุ์พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสมสมกับสภาพพื้นที่ภาคในการทำเสบียงสัตว์ ตลอดจนถึงการเก็บรักษาเพื่อเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ และเกษตรกรผู้ผลิตเสบียงสัตว์ไว้ใช้เลี้ยงสัตว์ของตนเอง หรือผลิตเพื่อการจำหน่ายต่อไป

กรมปศุสัตว์

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	1
ค่าแนะนำในการจัดทำพิชແທ້ງຄຸນພາພຶດ	1
ພັນຖືພິຈີ່ເໜມາສົມຕ່ອກຮາກພິຈີ່ແທ້ງ	1
- ນັງໝາແພັງໄກລ່າ	2
- ນັງໝາກິນນີ້ສິນ່ວງ	3
- ນັງໝາຮູ້	4
- ນັງໝາໂຣດັ່ງ	5
- ດັວທ່າພະສາໄດໂດ	6
- ດັວຄາວາລເຄດ	7
การຈัดກຳແປລັງພົດພິຈີ່ແທ້ງ	8
- ພິບທີ່ດອນ	8
- ພິບທີ່ດູ່ນ	9
ການຕັດເພື່ອກຳແທ້ງ	11
ວິທີການກຳພິຈີ່ແທ້ງ	11
ການເກັນຮັກໝາພິຈີ່ແທ້ງ	15
ນາມຕຽບຫາງກາຍກາພຂອງພິຈີ່ແທ້ງ	15
ຜູ້ກຳນົດທີ່ປະເມີນຄຸນພາພທາງກາຍກາພຂອງພິຈີ່ແທ້ງ	16
ແບບປະເມີນຄຸນພາພທາງກາຍກາພຂອງພິຈີ່ແທ້ງ	17
ຕົວອຢ່າງສີພິຈີ່ແທ້ງ	18
ນາມຕຽບຫາງເຄມືອງພິຈີ່ແທ້ງ	18
ຜູ້ກຳນົດທີ່ປະເມີນຄຸນພາພທາງເຄມືອງພິຈີ່ແທ້ງ	18
ແບບປະເມີນຄຸນພາພທີ່ແທ້ງທາງເຄມື	19
ຄໍາສັ່ງກອງອາຫານສັດວິທີ 7/2546	20
ປະກາດກອງອາຫານສັດວິທີ	21
ເອກສານອ້າງອີງ	22

มาตรฐานพืชอาหารสัตว์แห่งคุณภาพดี

บทนำ

พืชแห้ง (Hay) หมายถึงพืชอาหารสัตว์ที่ทำให้แห้งจนเหลือความชื้นประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ หรือน้อยกว่า โดยที่คุณค่าทางอาหารสัตว์ลดลงน้อยที่สุด จะด้วยกรรมวิธีใดก็ตาม

พืชแห้งที่มีคุณภาพดีจะต้องมีไภชชนะที่สัดวิภาคไขขันได้สูงมีความน่ากิน การประเมินคุณภาพของพืชแห้งพิจารณาได้ทั้งลักษณะทางกายภาพ องค์ประกอบทางเคมีและจากการตอบสนองของสัตว์ที่กินเข้าไป แต่ลักษณะที่นิยมเห็นได้จากภายนอก เช่น สี กลิ่น ปริมาณใบ ก็ทำให้สามารถคาดคะเนคุณภาพของพืชแห้งได้

คำแนะนำในการจัดทำพืชแห้งคุณภาพดี

การทำพืชแห้งให้ได้คุณภาพดี ควรคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้

1. พื้นที่พืช
2. การจัดการแปลงผลิต
3. อายุการตัดพืช
4. ระยะเวลาและวิธีการระเหยน้ำของพืช
5. วิธีการเก็บรักษา

พื้นที่พืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสมต่อการทำพืชแห้ง

พืชที่มีลักษณะเหมาะสมต่อการทำพืชแห้งต้องเป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูง ให้ผลผลิตสูง มีใบมาก ถ้วนและลำต้นเล็ก ไม่แข็ง ไม่อวนน้ำ มากนัก พื้นที่หilly และถัวที่เหมาะสมต่อการทำพืชแห้ง ได้แก่

หญ้าแพงโกล่า (*Digitaria eriantha*)

หญ้าแพงโกล่า เป็นหญ้าที่มีอายุหลายปี ลำต้นเล็กไม่มีขน มีใบดอกอ่อนนุ่ม สัծร์ขอบกิน มีความเหมาะสมต่อการทำหญ้าแห้ง มีลำต้นกึ่งตั้ง กึ่งล้มอย่าง 40-64 เซนติเมตร มีปล้องจำนวน 7-13 ปล้อง แต่ละปล้องยาว 3-8 เซนติเมตร แตกจากและหน่อตามข้อ ต้นอ่อนตั้งตรง เมื่ออายุมากขึ้นลำต้นจะหดตอนบนไปตามผิวดินด้วยใบมีลักษณะเรียวเล็ก ขาวประมาณ 12-19 เซนติเมตร กว้างประมาณ 4 มิลลิเมตร กาบใบขาว 2-8 เซนติเมตร ขยับพันธุ์ด้วยหอนพันธุ์

หญ้าแพงโกล่า เจริญเติบโตได้ดีในพื้นที่ที่ฟันดกเฉลี่ยมากกว่า 1,000 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิในช่วง 19-35 องศาเซลเซียส ขึ้นได้ในดินหลังชนิดตั้งแต่ดินทรายจนถึงดินเหนียว ทนแดดได้ดีแต่ก็สามารถเจริญเติบโตได้ในพื้นที่ชื้นและที่ชุ่มน้ำ ทนน้ำขัง เหมาะสมสำหรับปลูกในดินร่วนปนเหนียว จนถึงดินเหนียวที่มีความสมบูรณ์สูงและสามารถควบคุมการให้น้ำได้ตลอดทั้งปี ดังนั้นจึงควรปลูกหญ้าแพงโกล่าในพื้นที่อุ่นเขต阔ประทาน

หญ้ากินน้ำสีม่วง (*Panicum maximum TD58*)

หญ้ากินน้ำสีม่วง เป็นหญ้าอາชุนลายปี เจริญเติบโตแบบกอตั้ง ลำต้น
แคกแขนงเป็นกอคล้ายตะไคร้ มีความสูง 2-3 เมตร มีใบขนาดใหญ่ ดอก
อ่อนนุ่ม หญ้ากินน้ำสีม่วงต่างจากหญ้ากินน้ำพันธุ์อื่น ๆ คือ มีส่วนของข้อ¹
ปล้อง ช่อดอก และเมล็ดสีม่วงอมเขียว ขนาดของเมล็ดใหญ่กว่ากินน้ำ²
ธรรมดា ขยายพันธุ์ได้ทั้งการใช้เมล็ด และหน่อพันธุ์ ลักษณะที่โดดเด่น
ของหญ้ากินน้ำสีม่วง คือ ทนต่อความแห้งแล้ง ให้ผลผลิตสูง และสัตว์
ชอบกิน ทนต่อการเหยียบ踩 ทนต่อการเผาไหม้ ตอบสนองต่อการให้น้ำ³
และปุ๋ยในไตรโซนได้ดี สามารถปลูกได้เกือบทุกสภาพพื้นที่ ซึ่งเป็นที่คอน
ตั้งแต่ดินเหนียวที่มีการระบายน้ำดี จนถึงดินกรราย ทนทานต่อสภาพดิน
ค่อนข้างเก็บ ทนร่มเงาได้ดี และเจริญเติบโตก็ได้ดีในบริเวณที่มีปริมาณน้ำ⁴
ฝนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 900 มิลลิเมตรต่อปี ดังนั้นหญ้ากินน้ำสีม่วง จึงเหมาะสม
สำหรับปลูกเพื่อทำหญ้าแห้งในพื้นที่คอนที่มีดินค่อนข้างอุดมสารอาหารและ
ด้วยความสามารถในการทนต่อการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งได้จะให้ผลผลิตลดลงทั้งปี

หญ้ารูซี่ (*Brachiaria ruziziensis*)

หญ้ารูซี่ เป็นหญ้าเขตร้อน ประจำที่ดินป่า มีลักษณะการเจริญเติบโตแบบกึ่งตั้งกึ่งเลื้อย สูง 60-100 เซนติเมตร ลำต้นกลม แข็งเรียบเด็ก ไม่มีขน มีรากชี้งัดกแทกแน่นบริเวณโคนต้น ใบสีเขียวอ่อน อ่อนนุ่ม มีขนละเอียดคลุมทั้งด้านหน้าและหลังใบ ใบยาว 13-15 เซนติเมตร กว้าง 0.8-2.5 เซนติเมตร ขยับพันธุ์โดยใช้เมล็ด เจริญเติบโตได้ดี ในบริเวณที่ดอนที่มีฝนตกมากกว่า 1,000 มิลลิเมตร และเป็นต้นแบบทุกชนิดที่มีการระบายน้ำดี ทนแล้งพอสมควร ไม่ทนต่อสภาพชื้นแฉะ และทนต่อการเหยียบย้ำของสัตว์ได้ดี มีคุณค่าทางอาหารสัตว์สูง สัตว์ชอบกิน ลักษณะเด่นของหญ้ารูซี่ คือ สามารถผลิตเมล็ดได้มาก และเมล็ดมีความคงทนสูงทำให้สามารถ擴散ไปทั่วประเทศ ดังนั้นจึงควรป้องกันหญ้ารูซี่ในพื้นที่ดอน แต่ในช่วงก่อนและหลังออกดอกจะห่างเดือนตุลาคม ถึง กุมภาพันธ์ ผลผลิต จะลดลงแม้จะมีการให้น้ำก็ตาม

หญ้าโรดส์ (*Chloris gayana* cv Callide)

หญ้าโรดส์ เป็นพืชที่มีอายุหลายปี ลักษณะลำต้นแบบดึงกอ มีไนลส์ (stolon) ลำต้นเลื้อยคลุมดิน หรือเป็นกอตั้งตรงสูง 0.5-2.0 เมตร ลำต้นเล็กมีใบมาก แผ่นใบแบบ ปลายและโคนใบเรียว ขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ด หรือหน่อพันธุ์ สามารถเจริญเติบโตได้ในดินที่มีความสมบูรณ์ค่อนข้างจากนี้ยังทดต่อสภาพดินเกิ่นได้ดีกว่าหญ้าในเขต้อนอื่นๆ มีระบบรากลึกช่วยป้องกันการซึบด้ำงพังทabraของดิน ทนแล้งและทนต่อสภาพการแห้งแล้งได้ดี เนื่องจากลักษณะทางธรรมชาติของหญ้าโรดส์ เป็นหญ้าหดหู่จึงเจริญได้ทั้งในที่โล่งแจ้ง หรือที่มีร่มเงาเล็กน้อย ริมน้ำ ปริมาณน้ำฝนที่เหมาะสม อยู่ระหว่าง 600-1,000 มิลลิเมตร ดังนั้นหญ้าโรดส์ จึงเหมาะสมต่อการปลูกในพื้นที่ตอนและสามารถเจริญเติบโตได้ในพื้นที่ดินอุดมสมบูรณ์ค่อนข้างมาก

ถั่วท่าพระสไตโล (Stylosanthes guianensis CIAT 184)

ถั่วท่าพระสไตโล เป็นถั่วที่มีอายุ 2 - 3 ปี ทรงพุ่มลังดรง สูงประมาณ 1 เมตร มีกิ่งแขนงหนาแน่น มีลำต้นและระบบ奴根แข็งแรง ลำตันมีขนในประกอนด้วย 3 ใบย่อย ลักษณะขาวและแกบ ปลายใบแหลม ช่อดอกอยู่ร่วมเป็นกระжу碌 มีขน ก้านดอกมีสีเหลือง ใน 1 ฝักมีเม็ด 1 เม็ดเดียวได้ในดินหลาภูชนิด ปรับตัวได้ดีในดินทรายที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และค่อนข้างเป็นกรด ทนต่อความแห้งแล้งได้ดีพอสมควร ให้ผลผลิตได้ในช่วงฤดูแล้ง ทนต่อสภาพชื้นและได้พอดีพอสมควร แต่ไม่ทนต่อน้ำท่วมขัง ให้ผลผลิตและมีคุณค่าทางอาหารสัดควรสูง

ถั่วคาวาลเกด (*Centrosema pascuorum* cv.Calvacade)

ถั่วคาวาลเกด เป็นพืชฤดูเดียว มีการเจริญเติบโตแบบเตาเลือย เมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะยาวประมาณ 2 เมตร ในมี 3 ในย่อย มีลักษณะเป็นรูปหอก เรียกว่า ขนาดใบกว้าง 0.5-1.0 เซนติเมตร ยาว 5-10 เซนติเมตร ขยายพันธุ์โดยใช้เมล็ด ขึ้นได้ดีในพื้นที่ดอน ดินมีความอุดมสมบูรณ์และน้ำไม่ท่วมขัง และให้ผลผลิตค่อนข้างดี เนื่องจากตัดได้เพียง 2-3 ครั้งต่อ การปักกัดละครั้ง นอกจากนี้ยังต้องมีการเตรียมดินแบบปราณีต และต้องดูแลกำจัดวัชพืชเป็นอย่างดี เนื่องสำหรับทำถั่วแห้ง เนื่องจากเมื่อทำแห้งมีการหดร่องของใบน้อยมาก มีปรตีนสูง สีตัวซ่อนกิน

การจัดทำแปลงผลิตพืชแห้ง

พื้นที่ดอน

1. การเตรียมดิน

เริ่มเตรียมดินเมื่อฝนตกครั้งแรกในช่วงต้นฤดูฝน ประมาณเดือนเมษายน ขณะที่ดินมีความชื้นเหมาะสม หรือหน้าดินมีความชื้นลึกประมาณ 30 ซม. โดยໄอดบุกเบิกเพื่อกลับหน้าดินและกำจัดวัชพืชที่ปักคุณดินอยู่ ปล่อยทึ่งไว้ 3-4 สัปดาห์ หลังจากนั้นໄอดพรวนอีก 1-2 ครั้ง เพื่อทำลายวัชพืชที่ขึ้นมาใหม่ และปรับสภาพแปลงให้ร่วนเรียบ พรวนทั้งหมดให้ดินมีความละเอื้บดึงขึ้น

2. ช่วงเวลาปลูก

การปลูกในช่วงต้นฤดูฝน ประมาณเดือน พฤษภาคม - กรกฏาคม ด้าปลูกล่าช้าหลังเดือนกรกฎาคม พืชจะชะงักการเจริญเติบโต ระบบ rak จะไม่แข็งแรง และต้นอ่อนบางส่วนจะตาย ทำให้ไม่สามารถพัฒนาใบปีต่อไปได้ ส่วนหากได้ปลูกได้ประมาณเดือน มิถุนายน - สิงหาคม

3. การปลูก สามารถปลูกได้หลายวิธี ได้แก่

1. ปลูกโดยใช้เมล็ดพันธุ์

1.1 ปลูกเป็นแตร โดยใช้วิธีไวยเมล็ดบางๆ เป็นแตร ที่ระดับความลึกไม่เกิน 1 เซนติเมตร ระยะห่างระหว่างแตรประมาณ 50 เซนติเมตร ให้ปักคุณที่ดินมีความชื้นเหมาะสม ใช้เมล็ดพันธุ์ 1-2 กิโลกรัมต่อไร่ ซึ่งนอกจากจะประหยัดเมล็ดพันธุ์แล้ว ยังสะดวกต่อการกำจัดวัชพืชระหว่างแตรอีกด้วย

1.2 ปลูกแบบหัวน้ำ ใช้เมล็ดหัวน้ำอัตรา 2-3 กิโลกรัมต่อไร่ วิธีนี้อาจทำให้การกระจายตัวของต้นพืชไม่สม่ำเสมอและกำจัดวัชพืชได้ยาก

2. ปลูกโดยใช้หน่อพันธุ์หรือต้นกล้า

2.1 การปลูกโดยใช้ต้นกล้า ช่วยประหยัดเม็ดพันธุ์ และมีเปอร์เซ็นต์การอยู่รอดสูงกว่าปลูกด้วยเมล็ด แต่จะเส้นเปลืองแรงงานมากกว่าปลูกด้วยเมล็ด การปลูกโดยการเพาะกล้า ใช้เมล็ดพันธุ์ 1 กิโลกรัม เพาะกล้าในพื้นที่ขนาด 200 ตารางเมตร เมื่อต้นกล้ามีอายุได้ 1 เดือน สามารถนำไปปลูกได้ 3 ไร่ โดยใช้ระยะปลูก 50 x 50 เซนติเมตร หดุณละ 3 ต้น ปลูกในขณะที่ดินมีความชื้นเหมาะสม

2.2 การปลูกโดยใช้หน่อพันธุ์ ในกรณีที่หมายด้วยพันธุ์ไม่ได้แต่ มีแปลงเก่าอยู่แล้ว สามารถแยกหน่อพันธุ์จากแปลงเก่านำมาตั้งรากและส่วนยอดทิ้ง ให้เหลือหน่อนพันธุ์ยาวประมาณ 30 เซนติเมตร นำมานำไปปลูก หดุณละ 3 หน่อ ใช้ระยะปลูก 50 x 50 เซนติเมตร แปลงหน่อพันธุ์ 1 ไร่ สามารถนำไปปลูกได้ประมาณ 4-5 ไร่

4. การใส่ปุ๋ย

หญ้า ควรใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา พัรอมทั้งพรวนดินกลบหันที่ ก่อน ปลูก และหลังการตัดทุกครั้งให้ใส่ปุ๋ยหยาบ สูตร 46-0-0 หรือ ปุ๋ยที่มีในโครงเขตเป็นส่วนประกอบอยู่ 46 เปอร์เซ็นต์ อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ ด้วย ควรใส่ปุ๋ยสูตร 12-24-12 อัตรา 50 กิโลกรัมต่อไร่ แล้วพรวนดิน กลบหันที่ ก่อน ปลูก และหลังการตัดทุกครั้งควรใส่ปุ๋ยบูริง สูตร 46-0-0 หรือ ปุ๋ยที่มีในโครงเขตเป็นส่วนประกอบอยู่ 46 เปอร์เซ็นต์ ประมาณ 5 กิโลกรัมต่อไร่

พื้นที่อุ่น

การปลูกหญ้าแห้งไก่ต่าในพื้นที่อุ่นที่มีการให้น้ำชลประทานได้ดีลดอคทั้งปี อาจมีการเตรียมแปลงและการปลูกที่แตกต่างไปจากพืชอื่น ๆ ดังนี้

การเตรียมดินคล้ายการทำนาหัวน้ำตาม เริ่มจากปล่องอย่างน้ำเข้าแปลง หางไว้ประมาณ 2 วัน จึงระบายน้ำออกจากแปลงจนแห้ง ทั้งไว้ประมาณ

7-10 วัน เพื่อให้วัชพืชออก หลังจากนั้นปล่อยน้ำเข้าแปลง แห้งทิ้งไว้ 2-3 วัน จนดินอิ่มคัว โถพลิกกลับหน้าดินและตีเทือก ถ้ามีวัชพืชแนบให้ทิ้งไว้ประมาณ 7 วันก่อนที่จะตีเทือกอีกครั้งหนึ่งแล้วถูบเทือกพร้อมปูกรากได้ทันที สำหรับในการตีเทือกมีวัชพืชและฟางข้าวมากควรหมักดินอีก 7-10 วัน แล้ว ตีเทือกอีกครั้งหนึ่ง และถูบเทือกก่อนที่จะปูกรากอยู่ ปรับระดับน้ำให้สูง 10-15 เซนติเมตร หัวน้ำท่อนพันธุ์หนัญาให้ทิ้งแปลง ในอัตรา 250-300 กิโลกรัมต่อไร่ แล้วใช้ห่อ PVC ขนาด 2 นิ้ว นาบและห่อนพันธุ์ให้พอนน้ำ แห้งทิ้งไว้ประมาณ 8 วัน ถ้าสังเกตเห็นปลายยอดอ่อนเริ่มตั้งขึ้น ให้ระบายน้ำออกจากแปลงจนหมด ระยะนี้จะมีรากหนัญาสืบวางอกขาวประมาณ 3-5 เซนติเมตร ทิ้งไว้ประมาณ 30 วัน ดินจะแห้งกรัง และสังเกตเห็นหนัญาทอตยอดสูง 10-15 เซนติเมตร ส่วนวัชพืชจะเริ่มแคระแกร็นสูง ประมาณ 2-3 เซนติเมตร จึงปล่อยน้ำเข้าแปลงขังไว้ 2 คืน แล้วระบายน้ำออกให้ดินพอจะ และหัวน้ำปุยสูตร 15-15-15 ให้ทิ้งแปลงอัตรา 25-50 กิโลกรัมต่อไร่ ปล่อยทิ้งไว้ 10-15 วัน เมื่อดินเริ่มแห้งจึงให้น้ำและหัวน้ำปุยสูตร (46-0-0) อัตรา 10 กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากปูกรากแล้ว 80 วัน ก็สามารถตัดใช้ประโยชน์ครั้งแรกได้

ควรมีการให้น้ำหลังจากตัดหนัญาเพื่อใช้ประโยชน์แล้ว และให้น้ำในครั้งต่อไปทุก 10-15 วัน โดยปล่อยน้ำเข้าแปลงในปริมาณที่คาดว่าน้ำจะแห้งได้ภายใน 1-2 วัน

การกำจัดวัชพืชในแปลงหนัญาแห้งโกล่า ถ้าพบว่ามีวัชพืชขึ้นแต่ไม่นอกนักให้ทำการตัดปรับเมื่อหนัญาอายุ 80 วัน วัชพืชส่วนใหญ่จะถูกหนัญาแห้งโกล่าเข็นกลุ่ม และลดน้อยลงไปในที่สุด

การใส่ปุ๋ยหนัญาแห้งโกล่าในพื้นที่อุ่น

ในแต่ละรอบของการตัดหนัญาแห้งโกล่า ควรใส่ปุยสูตร 15-15-15 อัตรา 25 กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากนำหนัญาออกจากแปลงและให้น้ำแล้ว ให้ใส่ปุบบูรี (46-0-0) อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ โดยแบ่งใส่ 2 ครั้งๆ ละ

เท่ากัน หลังจากให้น้ำแต่ละครั้ง หรือขณะเดินมีความชื้นหนาแน่น (ช่วงระยะเวลา 10-15 วัน)

การตัดเพื่อทำพืชแห้ง

พืชปักกิ้นพื้นที่ดอนส่วนใหญ่ต้องอาศัยน้ำฝน จึงเป็นที่จะต้องตัดพืชเพื่อทำแห้งในช่วงฤดูฝน หรือปลายฤดูฝน จึงควรตัดพืชในวันที่ไม่มีฝนตก ส่วนพืชที่ปักกิ้นพื้นที่อุ่น สามารถทำแห้งได้ในช่วงฤดูแล้ง

ถ้าเป็นหญ้าเริ่มตัดใช้ประโยชน์ครั้งแรก เมื่ออายุ 60-70 วัน หลังปักกิ้นและตัดครั้งต่อไปทุก 30-45 วัน ในช่วงฤดูฝนหญ้าเจริญเติบโตได้เร็วอาจจะตัดใช้ประโยชน์ได้ที่อายุน้อยกว่า 30 วัน ผลผลิตและคุณภาพของพืชจะสูงในช่วงฤดูฝน (พฤษภาคม-ตุลาคม) และผลผลิตจะลดลงมากในช่วงฤดูแล้ง (พฤษจิกายน-เมษายน) ผลผลิตในแต่ละภาคจะแตกต่างกันไป

ส่วนถ้วนตัดครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 60-90 วัน และครั้งต่อไปตัดทุก ๆ 45-60 วัน โดยตัดสูงจากพื้นดินประมาณ 20 เซนติเมตร

วิธีการทำพืชแห้ง

หลักการสำคัญในการทำพืชแห้ง คือ การลดความชื้น ถ้าลดความชื้นจากพืชให้เหลือประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ ได้เร็วที่สุด จะช่วยป้องกันการสูญเสียโภชนาคของพืช และสามารถเก็บรักษาพืชแห้งได้นานโดยไม่ก่อให้เกิดการสูญเสียของโภชนาค และหากมีการหดหู่ร่วงของใบอยู่ที่สุด พืชแห้งนั้นจะมีโภชนาคเหลืออยู่น้อย และมีความน่ากินสูงขึ้นตอนการทำแห้งนี้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การตัด ทำการตัดในวันที่มีอากาศแห้ง หรือช่วงที่ฝนทึบช่วง ควรตัดในช่วงเช้าหลังน้ำค้างแห้งแล้ว เพื่อจะได้ตากพืชได้ตลอดวันทำให้ลดความชื้นได้รวดเร็ว การตัดโดยใช้เครื่องตัดหญ้า ควรตัดให้เป็นทิศทางเดียวกัน เพื่อสะดวกในการคราดรวมกองและอัดฟ่อน

การตัดหญ้าโดยใช้เครื่องตัดหญ้าเดินที่เพรียบพาราเกเดอร์

ขั้นตอนที่ 2 การตัด หลังจากตัดและดำเนินพืชให้ขาวหรือเหลือง จำเป็นต้องกระจายกลับพืช เพื่อช่วยให้แห้งเร็วขึ้น อย่างน้อยวันละ 1-3 ครั้ง ช่วงเย็นให้คราดรวมกองเป็นแพ ใบตอนเข้าให้กระจายแตรวอีกครั้งหนึ่ง เพื่อลดความชื้นจากน้ำค้างในตอนกลางคืน จะใช้เวลาประมาณ 2-3 วัน จึงจะได้พืชที่แห้งสามารถเก็บได้ อย่างไรก็ตามระยะเวลาการทาก็ต้องพึ่งแห้ง ก็ขึ้นอยู่กับชนิดพืชตัวยานมีลำดันใหญ่อาจจำเป็นต้องใช้เวลาการดำเนินงานกว่านี้

การเก็บหญ้าดูแลรักษา

การเก็บข้าวสาลี

ขั้นตอนที่ 3 การอัดฟ่อน ทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. ใช้ถังไม้สีเหลี่ยม ขนาดกว้าง 35 เซนติเมตร ยาว 70 เซนติเมตร สูง 35 เซนติเมตร ใช้แรงงานคน 1 - 2 คน อัดหัวข้าวแห้งได้ช้า ไม่คงทน 3 - 5 ฟ่อน น้ำหนัก 10 - 12 กิโลกรัม

การอัดฟ่อนหัวข้าวแห้ง ให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่คงทน

2. ใช้เครื่องอัดหญ้าขานดีก (8 - 10 แรงม้า) ใช้แรงงานคน 4 คน อัดหญ้าแห้งได้ชั่วโมงละ 60 ฟ่อน น้ำหนักประมาณ 15 กิโลกรัม

เครื่องอัดหญ้าขานดีกที่นิยมใช้ในประเทศไทย

3. เครื่องอัดหญ้าติดท้ายแทรกเดอร์ ใช้แรงงานคน 2 คน อัดหญ้าแห้งได้ชั่วโมงละ 150 ฟ่อน น้ำหนักประมาณ 20 กิโลกรัม

เครื่องอัดหญ้าติดท้ายแทรกเดอร์ที่นิยมใช้ในประเทศไทย

การเก็บรักษาพิชแห้ง

- ต้องเก็บในโรงเรือนที่ไม่ถูกแดด และฝน มีการระบายอากาศที่ดี
- พิชที่นำมาเก็บรักษาต้องมีความชื้นไม่เกิน 15 เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันการเกิดเชื้อรา และการเผาไหม้โดยความร้อนจากพิชแห้งเอง
- ควรใช้ไม้หรือห่อนไม้รองพื้นไม้ให้ฟ่อนหยาสัมผัสพื้นโดยตรง และเรียงฟ่อนหยาให้เป็นระเบียบ

มาตรฐานทางกายภาพของพิชแห้ง

- ความชื้น ควรแห้ง และมีความชื้นคงที่ สามารถตรวจสอบความแห้งของพิชได้ ดังนี้
 - หากพิชมีลำต้นเล็ก ใช้เดินบุด ถ้าผิวไม่ลอก แสดงว่าแห้ง
 - หากพิชมีลำต้นใหญ่ ใช้จิก และบิด หรือดึงส่วนของยอดออกมากด ถ้ามีน้ำซึมแสดงว่ายังไม่แห้ง
 - ใช้มือชุกเข้าในกองหากมีความชื้นจะเกิดความร้อนขึ้น
- มีกลิ่นหอม ปราศจากเชื้อรา หรือแบคทีเรีย
- มีสัดส่วนของใบมากกว่าลำต้น
- สี ความนิ่งเงียบ หรือสีเขียวธรรมชาติของพิชนั้น โดยทั่วไปถ้าพิชแห้งมีสีเขียนมักแสดงว่ามีคุณภาพดีอยู่ในระยะที่ยังอ่อน宣传片ในทางตรงกันข้าม หากมีสีเหลือง น้ำตาล หรือสีดำ แสดงว่าพิชเหล่านั้นมีคุณภาพลดลง อย่างไรก็ตามสีขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์ตัวย เน่น หญ้ารูซี่ เมื่อแห้งมีสีเขียวอมเหลือง กันบ้านนี้ สีเขียวอมฟ้า อะตราตัมมีสีน้ำตาล จึงต้องระบุข้อบอกเว้นนี้ไว้ในวิธีการตรวจสอบด้วย

5. มีสิ่งເຈືອປັນ ໄດ້ແກ່ ວັນພຶ້ຊ ເສຍໄມ້ ຜຸນລະອອງ ຫິນ ລວດ ດະບູ ອື່ນໆ ນ້ອຍກວ່າ 5 ເປົ້ອຮັບຕົ້ນ
6. ມີຄວາມອ່ອນນຸ່ມນໍາກິນ
7. ລັກນະບອນພື້ນ ອັດພື້ນແນ່ນ ໄນ ມີຫຼຸດຂະບະບັນຫຼາຍ ນ້າຫັນກັບພື້ນ ຕ້ອງເໝາະສົມກັບຂາດ ຄື່ອ
 - ກ. ພື້ນຂາດໃຫຍ່ (large bales) ນ້າຫັນກັດຕັ້ງແຕ່ 200-250 ກິໂໂລກຮັນ ມີຂາດຄວາມສູງ 120 ເຊັນຕີເມຕຣ ເສັ້ນຜ່າງສູນຢັກລາງ 130 ເຊັນຕີເມຕຣ
 - ຂ. ພື້ນຂາດເລື້ກ (small bales) ຄວາມເປັນຂາດທີ່ກອງອາຫາຮ ສັດວິສັງເສີມໃຫ້ທໍາ (ກວ້າງ x ຍາວ x ສູງ ເທົ່າກັນ 45 x 75 x 45 ເຊັນຕີເມຕຣ) ສ່ວນນ້າຫັນກັບພື້ນແຕ່ລະພື້ນໄນ້ນ້ອຍກວ່າ 15 ກິໂໂລກຮັນ
8. ຊົນດີພຶ້ຊ ຄວາມໃຊ້ພັນຫຼຸດພຶ້ຊທີ່ກອງອາຫາຮສັດວິແນະນໍາ ໄດ້ແກ່ ແພງໄກລ່າ ໄຣດັ່ງ ກວິນແພນິຄ ຂີ່ຕາເຮີຍ ບັຟເຟລ ກິນນີສົມມ່ວງ ແລະພັນຫຼຸດດ້ວ້າ ໄດ້ແກ່ ຄາວາສເຄດ ທ່າພະສໄຕໄລ ຊາມເດົາ

ຜູ້ທໍາຫັນທີ່ປະເມີນຄຸນກາພທາງກາຍກາພຂອງພຶ້ຊແທ່ງ

ຜູ້ທໍາຫັນທີ່ໃນການປະເມີນຄຸນກາພ ຄື່ອ ຜູ້ທີ່ປົງປົງດີຈານປະຈຳຂອງ ຖຸນຍົ່ງ/ສຕານີ້ ແລະສ່ວນກຳຕາງກອງອາຫາຮສັດວິ ດັ່ງນີ້

1. ເຈົ້າຫັນທີ່ບໍລິຫານຈານສັດວິນາລ
2. ເຈົ້າພັນກຳຈານສັດວິນາລ
3. ເຈົ້າຫັນທີ່ສັດວິນາລ
4. ນັກວິຊາກາຮສັດວິນາລ
5. ນັກວິທາຄາສົດຮ
6. ເຈົ້າຫັນທີ່ວິທາຄາສົດຮ

รหัสตัวอย่าง (Lot No.) ๐๐-๐๐๐-๐๐๐

พ.ศ. - รหัสหน่วยงาน - ล่าสุดที่

แบบประเมินคุณภาพพืชแห่งทางกายภาพ กองอาหารสัตว์

หน่วยงานที่ประเมิน..... วันที่ประเมิน.....
 ชื่อผู้ทดสอบ..... เดือนปีที่ประชุม.....
 ที่อยู่.....
 ชื่อพันธุ์พืช..... วัน/เดือน/ปีที่ผลิต.....

รายการทางกายภาพ	คะแนน
1. ความชื้น	- แห้ง (15-20 คะแนน) - น้ำมากชื้นอยู่ (0-14 คะแนน)
2. กลิ่น	- หอม (15-20 คะแนน) - เหงื่นอับ (10-14 คะแนน) - กลิ่นร้า (0-9 คะแนน)
3. สักส่วนไขมันอ้วน	- ในมาก (15-20 คะแนน) - ในปานกลาง (10-14 คะแนน) - ในน้อย (0-9 คะแนน)
4. รัง	- เขียวธรรมชาติของพืช (7-10 คะแนน) - เรือกอ่อน (5-6 คะแนน) - เหลืองอ่อน หรือสีฟางแห้ง (3-4 คะแนน) - แห้งมากเขียว (0-2 คะแนน)
5. สิ่งเจือปน (วัชพืช ติน หิน แมลงอื่นๆ)	- เจือปน น้อยกว่า 5% (7-10 คะแนน) - เจือปน น้อยกว่า 10% (5-6 คะแนน) - เจือปน น้อยกว่า 15% (1-4 คะแนน) - เจือปน มากกว่า 15% (0 คะแนน)
6. ความอ่อนนุ่ม	- บุ่มน้ำ (7-10 คะแนน) - บุ่มปานกลาง (4-6 คะแนน) - 过硬-แข็ง (0-3 คะแนน)
7. ลักษณะของพืช	- แน่น (3-5 คะแนน) - หลวม (1-2 คะแนน) - แตก (0 คะแนน)
8. ชนิดพืช	- ถัว (5 คะแนน) - หญ้าผสมถัว (2.5 คะแนน) - หญ้า (0 คะแนน)
คะแนนรวม ผลการประเมินคุณภาพพืชแห้ง	

หมายเหตุ คะแนนคุณภาพ 91-100 ตีเดียว, 81-90 ตีนาก, 71-60 ตี, 61-70 ปานกลาง และ 0-60 ตี

ลงชื่อ..... ผู้ประเมิน

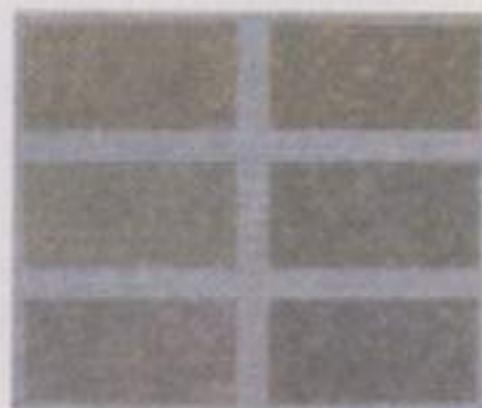
()

คำแนะนำ.....

ตัวอย่างสีพิชແໜ້ງ

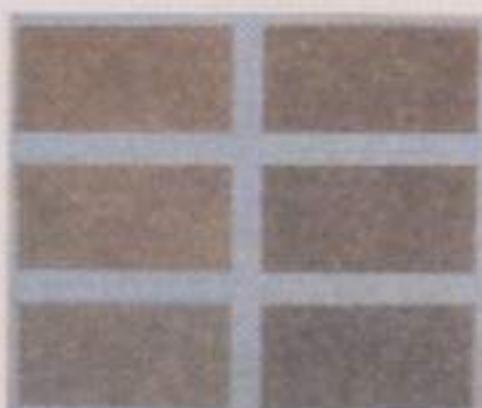
ก. สีเขียวธรรมชาติของพืช
(Grass green)

บ. สีเขียวอ่อน
(Greyish green)

ค. สีเหลืองอ่อน หรือ
สีฟ้าม่วง (Pale yellow)

ด. สีน้ำตาลอมเขียว
(Olive brown)

มาตรฐานการเคลื่อนของพิชແໜ້ງ

- ความชื้น ความ濕น้อยกว่า 15 ເປືອຣເຊີນດໍ
- ແບ່ງຂັ້ນຄຸນກາພດາມປຣິນາຜິປຣຕິນຫຍານ (CP)

ຄຸນກາພດີເດີສ	ມີປຣຕິນຫຍານ	ເທົ່າກັນຫຼືອມາກກວ່າ 14 ເປືອຣເຊີນດໍ
ຄຸນກາພດີນາກ	ມີປຣຕິນຫຍານ	11.0 - 13.0 ເປືອຣເຊີນດໍ
ຄຸນກາພດີ	ມີປຣຕິນຫຍານ	8.0 - 10.9 ເປືອຣເຊີນດໍ
ຄຸນກາພປານກລາງ	ມີປຣຕິນຫຍານ	5.0 - 7.9 ເປືອຣເຊີນດໍ
ຄຸນກາພດໍາ	ມີປຣຕິນຫຍານ	ນ້ອຍກວ່າ 5.0 ເປືອຣເຊີນດໍ

ຜູ້ທໍານັ້ນທີ່ປະເນີນຄຸນກາພີ້ຂ່າຍກາງເຄມີ ອີ່ຫົວໜ້າຫນ່ວຍງານ
ຫຼືອຜູ້ກວບຄຸນຫ້ອງປົງບັດກາຮ

รหัสตัวอย่าง (Lot No.) □□-□□□-□□□

พ.ศ. - รหัสหน่วยงาน - ลำดับที่

แบบประเมินคุณภาพพิชແຫ້ງກາງເຄມີ ກອງອາຫາວສັຕິ

หน่วยงานที่ประเมิน.....
 ชื่อผู้ผลิต.....
 ที่อยู่.....
 ข้อพันธຸພິບ.....
 วันที่ประเมิน.....
 เลขหมายประจำตัวประชาชน.....
 วัน/เดือน/ปีที่ผลิต.....

ผลวิเคราะห์ກາງເຄມີ	% ຂອງຈັດຖຸແຫ້ງ
ความชื้น	
โปรตีนหนาบ	
ผลการประเมินคุณภาพ	

หมายเหตุ

ความชื้น	โปรตีนหนาบ (CP)	ชั้นคุณภาพ
< 15.0	> 14.0	ดีເລີຍ
≤ 15.0	11.0 - 13.9	ดີນາກ
≤ 15.0	8.0 - 10.9	ດີ
≤ 15.0	5.0 - 7.9	ປ່ານກດາງ
≤ 15.0	< 5.0	ຕໍ່າ

ผู้ประเมิน

()

ตໍາແນ່ນ.....

คำสั่งกองอาหารสัตว์

ที่ 7 / 2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำมาตรฐานคุณภาพพืชแห้งและพิชหมัก

ตามที่กองอาหารสัตว์ มีนโยบายในการจัดทำมาตรฐานคุณภาพพืชแห้งและพิชหมัก เพื่อใช้ในการกำหนดระดับและราคาตามคุณภาพของพืชแห้งและพิชหมัก นั้น เพื่อให้การจัดทำมาตรฐานดังกล่าวมีความถูกต้อง ตามหลักวิชาการและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง จึงขอแต่งตั้ง คณะกรรมการจัดทำมาตรฐานคุณภาพพืชแห้งและพิชหมัก ดังนี้

1. นางสาววารุณี พานิชผล	ประธานคณะกรรมการ
2. ดร. นายนรรจ์ ไผ่แก้ว	คณะกรรมการ
3. ดร. สมคิด พรมนา	คณะกรรมการ
4. นายไสกณ ชินเวโรจน์	คณะกรรมการ
5. นางสาวจันทกานต์ อรอนันด์	คณะกรรมการ
6. นายวิโรจน์ ฤทธิ์ฤทธิ์	คณะกรรมการ
7. นางสาววรรณยา อ่างทอง	คณะกรรมการและเลขานุการ

สั่ง ณ วันที่ 28 กรกฎาคม 2546

(นายจีระวัชร์ เข็มสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการกองอาหารสัตว์

ประกาศกองอาหารสัตว์
เรื่อง มาตรฐาน安倍ยงสัตว์

ด้วยกองอาหารสัตว์มีหน้าที่ผู้รับผิดชอบแผนงานและโครงการเกี่ยวกับการผลิต安倍ยงสัตว์ของกรมปศุสัตว์ ท้าหน้าที่ผลิตและสนับสนุนเกษตรกร ผลิต安倍ยงสัตว์ให้ได้ปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ภายในประเทศ นอกจากนี้ยังต้องคุ้มครองให้ผลผลิต安倍ยงสัตว์เหล่านั้น มีคุณภาพดีเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคด้วย การผลิต安倍ยงสัตว์ภายในหน่วยงานกองอาหารสัตวนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ประสบภัยธรรมชาติ ส่วนการผลิต安倍ยงสัตว์ของเกษตรกรกิจกรรมนาหอยู่านั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มปริมาณ安倍ยงสัตว์ให้เพียงพอ กับความต้องการของเกษตรกรที่เลี้ยงสัตว์ ฉะนั้นเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิต安倍ยงสัตว์ ของกองอาหารสัตว์ทั้งสองส่วน เป็นไปด้วยความเรียบเรียบ และมีมาตรฐานเดียวกัน กองอาหารสัตว์จึงขอประกาศให้มาตรฐาน安倍ยงสัตว์เพื่อให้เจ้าหน้าที่กองอาหารสัตว์ใช้ในการปฏิบัติงาน จำนวน 2 ชนิด คือ

1. มาตรฐานพืชอาหารสัตว์แห้ง
2. มาตรฐานพืชอาหารสัตว์มัก

ฉบับนี้จึงขอให้เจ้าหน้าที่กองอาหารสัตว์ถือปฏิบัติ ตามรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 12 มกราคม 2547

(นายจีระวัชร์ เข็มสวัสดิ์)

ผู้อำนวยการกองอาหารสัตว์

เอกสารอ้างอิง

- กรมปศุสัตว์. 2545. ถัวความคิดเห็น เอกสารคำแนะนำ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 22 หน้า.
- กรมปศุสัตว์. 2545. ถัวท่าพระสีไดโอล. เอกสารคำแนะนำ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 20 หน้า.
- กรมปศุสัตว์. 2545. หญ้ากินน้ำดื่มช่วง. เอกสารคำแนะนำ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 30 หน้า.
- กรมปศุสัตว์. 2545. หญ้ารูซี่. เอกสารคำแนะนำ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 22 หน้า.
- กรมปศุสัตว์. 2544. หญ้าแห้ง. เอกสารคำแนะนำ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 23 หน้า.
- พันธิพา พงษ์เพียจันทร์. 2539. หลักการอาหารสัตว์ เล่ม 2 หลักโภชนาศาสตร์ และการประยุกต์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 576 หน้า.
- สุมน โพธิ์จันทร์ ปัญญา ธรรมชาติ ประเสริฐ โพธิ์จันทร์. 2546. ผลผลิตและคุณค่าทางอาหารของข้าวโพดและข้าวฟ่างอาหารสัตว์ที่ระบะดัดเพื่อทำพืชหมัก. ใน รายงานผลงานวิจัยกองอาหารสัตว์. กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. หน้า 163-178.
- สายลม ทัดศรี. 2540. พืชอาหารสัตว์เบcretion การผลิตและการจัดการ. ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 375 หน้า.
- Kornetup, A. and J.H. Wanscher. 1989. Methuen Handbook of Colour. 3nd. Richard Clay Ltd, Chichester, Sussex. 252 p.
- Quarberg, D. 1997. Hay buying guide [Online]. <http://www.forages.css.orst.edu/>. [2003, August, 1]
- Van Soest, P.J. 1982. Nutrition Ecology of The Ruminant. Durham and Downey, Inc. Portland, OR. 374 p.

แบบสอบถาม

หนังสือค้ำประกันฯ เรื่องมาตรฐานพิชอหารสัตว์แห้ง กองอาหารสัตว์

1. ชื่อ(นาม/นาม/บ.ส./อื่นๆ)..... นามสกุล..... ถ.เลข..... ป.
2. อายุ..... ค่าบด..... อัตรา..... จังหวัด.....
3. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด
1. มัธยมศึกษา 2. อุดมศึกษาเรื่องพิชอหารสัตว์
3. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. อาชีพหลัก
1. เกษตรกร (เดิม) พืช,ประมง,ปศุสัตว์ 2. พนักงานเอกสาร/ธุรกิจส่วนตัว
3. วันราชการ/ธุรกิจสาขาวิชา 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ท่านได้รับหนังสือเดินทางไปพำนัชที่ใด
1. กรมปศุสัตว์ (ระบุหน่วยงาน).....
 2. การจัดงานค้านปศุสัตว์ (ระบุหน่วยงาน).....
 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
7. หนังสือเดินทางได้ให้ประโยชน์อะไรที่มากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. ให้ความรู้ 2. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป 3. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
8. เกณฑ์ที่ทำให้ท่านเห็นหนังสือเดินทางน่าอ่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
1. ชื่อร่อง/เมือง 2. ทราบดีมาก่อนเดินทางไป
3. ขนาดที่วัดก็ควรน่าอ่าน 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. ท่านต้องการทราบอะไรเพิ่มเติมจากหนังสือเดินทางนี้อีก (โปรดระบุ)
- 9.1.....
9.2.....
9.3.....
10. ค่าใช้จ่ายที่ท่านต้องการทราบเกี่ยวกับหนังสือเดินทางนี้ อยู่ในบ้าง (โปรดระบุ)
- 10.1.....
10.2.....
10.3.....
11. ปัญหาและข้อเสนอแนะอื่นๆ (โปรดระบุ)

๒๙ ขอขอบพระคุณในความร่วมมือ ๒๙

กรุณาลงนามขอบอกตามที่ได้รับ

กฤษมาศพิริยะ ประธานผู้แทนพิชอหารสัตว์แห้ง สำนักพัฒนาการปศุสัตว์ ไมซ์ ประเทศไทย
บ้านพัก 10400 โทรศัพท์ 0-2653-4934 E-mail: relation@dfd.go.th

เลี้ยงสัตว์ให้ได้ผลดี จะต้องมี

- ❖ สัตว์พันธุ์ดี
- ❖ อาหารดี
- ❖ โภชเนื้อนดี
- ❖ การจัดการ (การเลี้ยงดู) ดี
- ❖ การควบคุมป้องกันโรคดี

มีปัญหาในการเลี้ยงสัตว์ ปรึกษาได้ที่

- ❖ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- ❖ สำนักพัฒนาการปศุสัตว์และถ่ายทอดเทคโนโลยี
- ❖ กองบำรุงพันธุ์สัตว์
- ❖ กองอาหารสัตว์